Lietas Nr. A420154115
Lietas arhīva Nr. A42-01541-15/11

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2015. gada 22. oktobrī

Administratīvā rajona tiesa
tiesnese Inga Putra,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2014. gada 19. augusta lēmuma Nr. 22/10/L/20789 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu pārvalde, veicot datu atbilstības pārbaudi, konstatēja, ka /pers. A/ nav deklarējusi ar iedzīvotāju ienākuma nodokli (turpmāk – IIN) apliekamo ienākumu no kapitāla pieauguma, kas gūts 2012. gada 24. septembrī, atsavinot nekustamo īpašumu /adrese A/, Rīgā (kadastra Nr. /numurs A/) (turpmāk – nekustamais īpašums).

Ievērojot minēto, ar VID Nodokļu pārvaldes Iedzīvotāju ienākuma nodokļa datu atbilstības pārbaužu daļas 2014. gada 20. maija lēmumu Nr. 8.63-2/7256 „Par /pers.A/datu atbilstības pārbaudes rezultātiem" pieteicējai iemaksai budžetā noteikti 3283,48 *euro*, no tiem IIN 2590,52 *euro* un nokavējuma nauda 692,96 *euro*.

Nepiekrītot šim lēmumam, pieteicēja to 2014. gada 24. jūnijā apstrīdēja VID ģenerāldirektoram.

Ar VID ģenerāldirektora p.i. 2014. gada 19. augusta lēmumu Nr. 22/10/L/20789 „Par /pers. A/ sūdzības izskatīšanu" (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) nolemts atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[1.1] Pieteicēja atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{9} panta 5.^{1} punktam iestādē iesniedza 2004. gada 28. maija aizdevuma līgumu Nr. 9459 un 2009. gada 7. maija papildvienošanos hipotekārā kredīta līgumam Nr. 22703. No minētajiem dokumentiem VID secināja, ka pieteicējai 2004. gada 28. maijā piešķirts aizdevums dzīvokļa pārkreditēšanai un nekustamā īpašuma labiekārtošanai (līguma 9. punkts), savukārt summas sadalījums atbilstoši aizdevuma izsniegšanas mērķiem nebija norādīts. VID norāda, ka pieteicēja nav nodrošinājusi pierādījumus, ka izsniegtais aizdevums pilnā apmērā ieguldīts nekustamā īpašuma labiekārtošanā, nevis izmantots pārkreditēšanai un labiekārtošanai.

[1.2] No 2009. gada 7. maija papildvienošanās noteikumiem izriet, ka kredīta mērķis ir esošā kredīta AS „Aizkraukles banka" refinansēšana, īpašuma remonta un labiekārtošanas finansēšana, kā arī personīgo izdevumu finansēšana (ceļojums, mācības). Arī šajā gadījumā aizdevuma summas sadalījums atbilstoši tā izsniegšanas mērķim nebija norādīts. Tādējādi nav nosakāms pieteicējas aizdevumu saistību apmērs, kas saistīts ar ieguldījumu nekustamā īpašuma labiekārtošanas finansēšanu.

[1.3] Tas, ka nekustamā īpašuma izveidošanai vai labiekārtošanai ir piešķirts aizdevums, pierāda tikai līdzekļu esību, nevis to izlietojuma apmēru un atbilstību mērķim, kādam attiecīgais aizdevums tika piešķirts.

[1.4] Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{9} panta 5.^{1} punktā noteikto, veiktais ieguldījums nekustamajā īpašumā tā turēšanas laikā ir dokumentāri pierādāmi izdevumi, nevis dokumentāri pierādāmi līdzekļu avoti. Nodokļu maksātājs var atsaukties tikai uz tādu nekustamajā īpašumā veikto ieguldījumu vērtību, kas ir dokumentāri pierādīta no viņa puses.

[1.5] Nosakot nekustamajā īpašumā veikto ieguldījumu apmēru, ir jāvērtē norēķinus apliecinošie dokumenti par attiecīgajiem darījumiem. Apstāklim, ka aizdevēja un aizņēmēja starpā nepastāv strīds par aizdevuma izlietojuma atbilstību tā mērķim, nav nozīmes.

[1.6] Apstākļi, ka attiecīgie izdevumi radušies pirms vairāk nekā desmit gadiem, tādējādi daudzi dokumenti nav saglabājušies, un, ka VID nekad iepriekš nav pieprasījis informāciju par ieguldījumiem nekustamajā īpašumā, neietekmē attiecīgo izmaksu pierādīšanas pienākumu.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments ir norādījis, tas, ka personai vairs nav pienākuma uzglabāt finanšu un saimnieciskās darbības dokumentus, nenozīmē, ka VID nav tiesīgs pārbaudīt deklarācijā norādīto datu patiesumu (*sk. piemēram, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2011. gada 17. jūnija sprieduma lietā Nr. SKA-19/2011 8. punktu*).

[1.7] Nekustamā īpašuma atsavināšanas cena pārsniedz tā iegādes vērtību, kā rezultātā veidojās ar IIN apliekamais ienākums 12 137,52 LVL.

[2] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums, kurā pieteicēja lūdz atcelt pārsūdzēto lēmumu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicēja nepiekrīt pārsūdzētajā lēmumā norādītajam, ka lietā nepastāv strīds par to, ka pieteicējas ienākums ir apliekams ar nodokli. VID nepamatoti datu atbilstības pārbaudē konstatējis, ka, atsavinot nekustamo īpašumu, pieteicēja ir guvusi ar IIN apliekamu ienākumu.

[2.3] VID informāciju pieprasījis vairāk kā pēc desmit gadiem pēc veiktā ieguldījuma nekustamajā īpašumā, kas savukārt apgrūtina pierādījumu nodrošināšanu. Pierādījumu apgrūtināta iesniegšana nenozīmē, ka ieguldījums nekustamajā īpašumā nav veikts.

[2.4] AS „Aizkraukles banka" ir apliecinājusi, ka vienošanās starp pieteicēju un trešo personu par līdzekļu izlietojumu ir izpildīta pilnībā.

[3] Paskaidrojumā par pieteikumu VID lūdz noraidīt pieteikumu, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem apsvērumiem, papildus norādot, tā kā līdz 2012. gada 24. septembra atsavināšanas līguma noslēgšanas dienai nekustamajā īpašumā nebija deklarēta pieteicējas dzīvesvietas adrese, tad konkrētajā gadījumā nebija piemērojams likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9. panta pirmās daļas 33. punkts, un pieteicējas ienākums no nekustamā īpašuma atsavināšanas saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1. panta pirmās daļas 4. punktu, 8. panta trešās

daļas 11. punktu un 11.[9] panta otrās daļas 4. punktu bija apliekams ar IIN kā ienākums no kapitāla pieauguma.

[4] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 112.[1] panta pirmo daļu administratīvās lietas izskatīšana notiek rakstveida procesā bez tiesas sēdes, ja likumā nav noteikts citādi. Minētā panta ceturtā daļa noteic, ka tiesa lietu mutvārdu procesā tiesas sēdē izskata, ja pirmās instances tiesai to lūdzis pieteicējs, trešā persona vai šā likuma 29. pantā minētais tiesību subjekts, kā arī atbildētājs – privātpersona lietās par publisko tiesību līgumiem.

Tā kā pieteicēja nav lūgusi skatīt lietu tiesas sēdē un lietā esošie dokumenti ir pietiekami lietas izlemšanai pēc būtības, tiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 112.[1] panta pirmajai daļai lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus kopsakarā ar pieteikumā un pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem, atzīst, ka pieteikums nav pamatots.

[6] Iepazīstoties ar lietas materiāliem, pārsūdzētā lēmuma pamatojumu un pieteicējas argumentiem, tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai VID pamatoti konstatējis, ka pieteicēja nekustamā īpašuma atsavināšanas rezultātā guvusi ar IIN apliekamu ienākumu.

[7] Lietā noskaidroti šādi faktiskie apstākļi.

Pieteicēja nekustamo īpašumu iegādājās 2001. gada 31. janvārī par 2480,80 LVL (3529,86 *euro*), pamatojoties uz 2001. gada 31. janvāra pirkuma līgumu (*lietas 35. lapa*).

2001. gada 6. aprīlī pieteicējas īpašumtiesības nostiprinātas zemesgrāmatā.

2004. gada 28. maijā pieteicēja ar AS „Aizkraukles banka" noslēdza kredīta līgumu Nr. 9459 (*lietas 38. – 41. lapa*) par kredīta summu 18 200 ASV dolāru.

2006. gada 28. septembrī tika noslēgts hipotekārā kredīta līgums Nr. 22703.

2009. gada 7. maijā tika noslēgta papildvienošanās hipotekārā kredīta līgumam Nr. 22703 (*lietas 42. – 46. lapa*).

2014. gada 24. septembrī pieteicēja nekustamo īpašumu atsavināja par 14 618,32 LVL (20 800 *euro*), pamatojoties uz 2012. gada 24. septembra pirkuma līgumu Nr. T3L/2012/575 (*lietas 36. – 37. lapa*).

[8] Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8. panta trešās daļas 11. punktu pie pārējiem fiziskās personas ienākumiem, par kuriem ir jāmaksā iedzīvotāju ienākuma nodoklis, tiek pieskaitīti ienākumi no nekustamā īpašuma atsavināšanas un citu kapitāla aktīvu atsavināšanas ienākums atbilstoši šā likuma 11.[9] pantam, ja šā likuma 9. pantā nav noteikts citādi.

Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9. panta pirmās daļas 33. punktā noteikts, ka maksātāja gada apliekamajā ienākumā netiek ietverti un ar iedzīvotāju ienākuma nodokli netiek aplikti ienākumi no nekustamā īpašuma atsavināšanas, kas maksātāja īpašumā (no dienas, kad attiecīgais nekustamais īpašums reģistrēts zemesgrāmatā) ir ilgāk par 60 mēnešiem un vismaz 12 mēnešus līdz atsavināšanas līguma noslēgšanas dienai ir personas deklarētā dzīvesvieta (kas nav deklarēta kā maksātāja papildu adrese).

No minētajām tiesību normām izriet vispārējais nosacījums, ka par ienākumiem no nekustamā īpašuma atsavināšanas ir jāmaksā nodoklis. Tomēr likumdevējs šim vispārējam nosacījumam ir noteicis izņēmumu, proti, ja tiek atsavināts nekustamais īpašums, kas maksātāja īpašumā (no dienas, kad attiecīgais nekustamais īpašums reģistrēts zemesgrāmatā) ir ilgāk par 60 mēnešiem un vismaz 12 mēnešus līdz atsavināšanas līguma noslēgšanas dienai ir personas deklarētā dzīvesvieta (kas nav deklarēta kā maksātāja papildu adrese), nodoklis nav jāmaksā.

Tātad, lai piemērotu šo normu, ir jāpastāv diviem obligātiem kritērijiem – personas īpašumtiesībām uz nekustamo īpašumu jābūt reģistrētām zemesgrāmatā vairāk nekā 60 mēnešus pirms tā atsavināšanas, un vismaz 12 mēnešus līdz atsavināšanas līguma noslēgšanas dienai nekustamajam īpašumam ir jābūt personas deklarētajai dzīvesvietai.

Lietā nav strīda par to, ka nekustamais īpašums pieteicējas īpašumā ir bijis vairāk nekā 60 mēnešus, bet tas nekad nav bijis pieteicējas deklarētā dzīvesvieta, tāpēc likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9. pantā noteiktais izņēmums uz pieteicēju nav attiecināms.

Tas savukārt nozīmē, ka ienākums, ko pieteicēja ieguvusi no nekustamā īpašuma atsavināšanas, ir kapitāla aktīvu atsavināšanas ienākums, no kura likumā noteiktā kārtībā aprēķināms un maksājams nodoklis. Līdz ar to tiesai jāpārbauda, vai VID pareizi aprēķinājis maksājamo nodokli.

[9] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.[9] panta pirmā daļa noteic, ka kapitāla pieaugumu nosaka, no kapitāla aktīva atsavināšanas cenas atņemot iegādes vērtību un kapitāla aktīvā veikto ieguldījumu vērtību kapitāla aktīva turēšanas laikā.

Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.[9] panta piektā daļa noteic, ka kapitāla aktīva iegādes vērtībā tiek iekļauti arī izdevumi, kas saistīti ar tā iegūšanu: valsts nodeva par darījuma noformēšanu, valsts nodeva lietā par apstiprināšanu mantojuma tiesībās vai lietā par pēdējās gribas rīkojuma akta vai mantojuma līguma stāšanos likumīgā spēkā, valsts nodeva par īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā, komisijas nauda un citi līdzīgi izdevumi. Kapitāla aktīva iegādes vērtībā tiek iekļauti arī samaksātie procentu maksājumi par kredītu šā kapitāla aktīva iegādei, ja dokumentāri apliecināta informācija ļauj identificēt kredīta un kapitāla aktīva iegādes saistību. Kapitāla aktīva iegādes vērtībā tiek iekļauti arī izdevumi par vērtspapīru iegādi un turēšanu.

Atbilstoši Ministru kabineta 2010. gada 21. septembra noteikumu Nr. 899 „Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normu piemērošanas kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr. 899) 46. punktam, piemērojot likuma 9. panta pirmās daļas 33. punktu, fiziskā persona, kura atsavina nekustamo īpašumu, kas bijis tās īpašumā mazāk par 60 mēnešiem vai vismaz 12 mēnešus līdz atsavināšanas līguma noslēgšanas dienai nav bijis personas deklarētā dzīvesvieta (kas nav deklarēta kā maksātāja papildu adrese), no minētā nekustamā īpašuma atsavināšanas ienākuma maksā nodokli, iesniedzot deklarāciju par ienākumu no kapitāla. Apliekamo ienākumu no nekustama īpašuma atsavināšanas nosaka kā nekustamā īpašuma atsavināšanas cenas un iegādes vērtības starpību un attiecīgā ieguldījuma vērtības starpību.

VID aprēķinājis ar IIN apliekamo ienākumu kā starpību starp nekustamā īpašuma atsavināšanas cenu un iegādes vērtību 12 137,52 LVL (14 618,32 LVL – 2480,8 LVL).

Savukārt pieteicēja norāda, ka, nosakot apliekamo ienākumu, ir jāņem vērā arī ieguldījumu vērtība. Pieteicējas ieskatā tā ir iesniegusi VID pierādījumus par ieguldījumu vērtību 29 348,76 *euro* nekustamā īpašuma labiekārtošanā, kas apliecina, ka pieteicēja ir cietusi zaudējumus 8548,76 *euro* (no 20 800 *euro* atņem 29 348,76 *euro* (nekustamā īpašuma labiekārtošanas izdevumi)), nevis guvusi ienākumus, līdz ar to nekustamā īpašuma atsavināšanas rezultātā neveidojas ar IIN apliekamais ienākums.

Līdz ar to tiesai jāpārbauda, vai VID pamatoti pieteicējas norādītos naudas līdzekļus nav atzinis par nekustamā īpašuma labiekārtošanas izdevumiem, un nav ņēmis vērā, veicot apliekamā ienākuma aprēķinu.

[10] Pieteicēja ieguldījumus nekustamajā īpašumā gan iestādē, gan tiesā pierāda ar šādiem pierādīšanas līdzekļiem.

Starp pieteicēju un AS „Aizkraukles Banka" 2004. gada 28. maijā noslēgts kredīta līgums par kredīta 18 200 ASV dolāru izsniegšanu pieteicējai nekustamā īpašuma pārkreditēšanai un labiekārtošanai (līguma 9. punkts).

Starp pieteicēju un AS „Aizkraukles banka" 2009. gada 7. maijā noslēgta papildvienošanās 2006. gada 28. septembra hipotekārā kredīta līgumam Nr. 22703, no kura redzams, ka kredīta summa ir 29 348,76 *euro*. Līgumā paredzēts kredīta mērķis: esošā kredīta refinansēšana, īpašuma remonta un labiekārtošanas finansēšana, personīgo izdevumu finansēšana (ceļojums, mācības) un kredīta procentu maksājumu kapitalizācija uz 9 mēnešiem (līguma 1.7. punkts).

[11] Pamatojoties uz minētajiem līgumiem, pieteicējas ieskatā ir pierādīts, ka ieguldījums nekustamā īpašuma labiekārtošanā sasniedzis 29 348,76 *euro*.

Tiesa šādam pieteicējas argumentam nepiekrīt.

Tiesas vērtējumā, tāpat kā to norāda VID, lietā nav strīda, ka kredītiestāžu izsniegtie līdzekļi ir bijuši pieteicējas rīcībā un uzskatāmi par finanšu līdzekļu avotiem, taču līgumu noslēgšanas fakts un aizdevuma saņemšanas fakts pats par sevi nepierāda finanšu līdzekļu izlietojumu. Tādējādi pieteicējai ir jāpierāda ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem šo finanšu līdzekļu izlietojums tieši nekustamajā īpašumā.

Attiecībā uz līgumiem tiesa vērš pieteicējas uzmanību uz to, ka no abos līgumos noteiktā kredīta mērķa jau vien ir redzams, ka kredītlīdzekļi nav izsniegti tikai un vienīgi nekustamā īpašuma remontam un labiekārtošanai, bet tā izlietošana paredzēta arī citiem mērķiem. Nevienā no līgumiem aizdotā summa nav sadalīta katram no aizdevuma mērķiem atsevišķi, tādējādi līgumi vien nevar kalpot par pamatu ieguldījumu vērtības noteikšanai.

Tiesai būtu pamats vērtēt ieguldījumu apmēru pēc būtības, ja vien pieteicēja kopā ar līgumiem būtu iesniegusi iestādē citus pierādīšanas līdzekļus, piemēram, līgumus, tāmes, vienošanās, izdevumu apliecinošus dokumentus (čekus, kvīti, rēķinus), dzīvokļa faktiskā stāvokļa novērtējumu iegādes un atsavināšanas brīdī, ko veicis sertificēts novērtētājs, fotogrāfijas, kredītiestādei iesniegtos dokumentus par kredīta izlietojumu u.tml.). Pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumā norāda, ka uz kredīta saņemšanas brīdi 2004. gadā pārkreditēšanai līdzekļi vairs nebija nepieciešami, tāpēc viss aizdevums tika ieguldīts dzīvokļa labiekārtošanai, taču arī šādu apgalvojumu pieteicēja nav apstiprinājusi ar attiecīgiem kredītiestādes dokumentiem.

Uz pierādījumu trūkumu ieguldījuma vērtības noteikšanai pieteicējas uzmanību jau iestādes ietvaros vērsa arī VID. Neskatoties uz minēto, nevienu pierādījumu pieteicēja ne iestādē, ne tiesā nav iesniegusi.

[12] Tiesa piekrīt pieteicējai, ka no ieguldījumu veikšanas ir pagājis pietiekami ilgs laiks, un tas apgrūtina pierādīšanas procesu, taču tas nekādā veidā nevar attiecībā pret pieteicēju radīt situāciju, kad uz viņu tiesiskais regulējums par IIN aprēķināšanu nebūtu attiecināms. Ja pieteicēja iebilst nodokļu administrācijas veiktajiem aprēķiniem, tad tai pašai saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38. pantu ir pienākums iesniegt pierādījumus, kas ņemami vērā maksājamā nodokļa aprēķinā. Minētā tiesību norma noteic, ka gadījumā, ja nodokļu maksātājs nepiekrīt VID aprēķinam, tad pierādījumus par nodokļu maksājuma lielumu nodrošina pats nodokļu maksātājs. Izskatāmajā lietā pieteicēja var atsaukties tikai uz tādiem ieguldījumiem, ko tā var dokumentāri pierādīt, pretējā gadījumā tai jāsamierinās ar tām tiesiskām sekām, kas noteiktas nodokļu administrācijas izdotajā administratīvajā aktā.

[13] Pieteicēja iebilst, ka VID nav ņēmis vērā faktu, ka starp pieteicēju un kredītiestādi nepastāv strīds par kredīta izmantošanu paredzētajam mērķim.

Pirmkārt, tiesa atkārtoti norāda, ka abos pieteicējas iesniegtajos līgumos ir norādīti vairāki kredīta mērķi, tostarp nesaistīti ar nekustamā īpašuma labiekārtošanu un remontu.

Otrkārt, tas, ka starp pieteicēju un kredītiestādi nepastāv strīds par kredīta izlietošanu, nepierāda pieteicējas apgalvojumu, ka visa aizdotā nauda ieguldīta nekustamajā īpašumā.

No dzīvē gūtiem novērojumiem un personiskās pieredzes attiecībā uz kredīta līgumiem, kas noslēgti ievērojamu laiku pirms ekonomiskās krīzes valstī, tostarp 2004. gadā noslēgtajiem līgumiem, kredītiestādes nepraktizēja kredīta ņēmējam uzlikt pienākumu iesniegt pierādījumus par kredīta izlietošanu līgumā paredzētajam mērķim.

Minēto apstiprina arī 2004. gada 28. maija līguma 23. punktā noteiktais, ka pieteicēja apņemas izlietot kredītu atbilstoši mērķim, un pēc kredītiestādes pieprasījuma pieteicējai jāiesniedz pierādījumi kredīta izlietojumam. Lietā nav informācijas, ka kredītiestāde būtu izmantojusi līgumā paredzētās tiesības un būtu vērtējusi pieteicējas faktisko kredīta izlietojumu, pieteicēja tādus pierādījumus nav iesniegusi.

Savukārt 2009. gada 7. maija papildvienošanās hipotekārā kredīta līgumam 5.6. punktā noteikts, ka pieteicējai ir pienākums izlietot summu kredīta mērķim un sniegt kredītiestādei patiesu un pilnīgu informāciju par kredīta summas izlietošanu. Taču pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, ka tā būtu izpildījusi šo pienākumu, un kredītiestāde būtu pieprasījusi to izpildīt, tādējādi lietā nav iesniegti tādi pierādījumi, kas apliecina, ka kredītiestāde saskaņā ar šo līgumu vispār būtu vērtējusi kredīta faktisko izlietojumu.

Ņemot vērā minētos apstākļus, tam, ka starp pieteicēju un kredītiestādi strīds nepastāv, šajā publiskajā strīdā (saistībā ar nodokļu maksājumu aprēķinu) nav nozīmes.

[14] Ņemot vērā lietā konstatētos faktiskos un tiesiskos apstākļus un tiesas izdarītos secinājumus, tiesa atzīst, ka VID pamatoti, nosakot ar IIN apliekamo ienākumu, nav ņēmis vērā pieteicējas norādīto summu 29 348,76 *euro*, jo pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, ka minētā summa ieguldīta nekustamajā īpašumā. Līdz ar to pārsūdzētais lēmums daļā par papildus noteikto IIN ir tiesisks un pamatots.

[15] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 19. panta $5.^3$ daļa noteic, ja maksātājs (rezidents), kurš gūst ienākumu no kapitāla pieauguma, deklarāciju par ienākumu no kapitāla iesniedz līdz ienākuma gūšanas mēnesim sekojošā mēneša 15. datumam, ja ienākumi no kapitāla aktīvu atsavināšanas mēnesī pārsniedz 711,44 *euro*.

Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 19. panta $3.^2$ daļa noteic, ka maksātājs iemaksā budžetā aprēķināto nodokļa summu ne vēlāk kā 15 dienu laikā no šā panta 5.2 un 5.3 daļā noteiktās deklarācijas par ienākumu no kapitāla iesniegšanas dienas.

Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 23. panta $5.^1$ daļa noteic, ka lēmumā par datu atbilstības pārbaudes rezultātiem, kurā veic budžetā maksājamo vai atmaksājamo summu pārrēķinu, nosaka par labu budžetam piedzenamo nodokļa summu un aprēķina nokavējuma naudu šā likuma 29. panta otrajā daļā noteiktajā apmērā par periodu no deklarētās nodokļa summas maksāšanas termiņa līdz lēmuma pieņemšanas dienai.

Lietā nav strīda, ka deklarāciju par ienākumu no kapitāla pieteicēja likumā noteiktā kārtībā un termiņā nav iesniegusi un IIN valsts budžetā nav samaksājusi. Līdz ar to VID pamatoti pieteicējai papildus aprēķinājis nokavējuma naudu saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 23. panta 5.[1] daļu un likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29. panta otro daļu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. pantu un 289.-291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2014. gada 19. augusta lēmuma Nr. 22/10/L/20789 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese I.Putra